

Sam Van Clemen

Standard Luik

120 jaar
voetbaltraditie

TURNHOUT 2017

Verantwoordelijke uitgever Sam Van Clemen
Vredestraat 93/3
2300 Turnhout
sam@samvanclemen.be

Vormgeving Phaedra creative communications, Westerlo
Druk Best in Graphics, BVBA, Vosselaar

Niets in deze uitgave mag door middel van elektronische of andere middelen,
met inbegrip van automatische informatiesystemen,
worden gereproduceerd en/of openbaar gemaakt
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van de verantwoordelijke uitgever.

D/2017/ Van Clemen Sam, uitgever.

Inhoud

Voorwoord	9
Inleiding	10
Geschiedenis van Standard Luik	11
Deel 1: 1898-1918	12
1 De voetbalsport gaat van start	12
2 Stichting van Standard Football Club	12
3 Vriendschappelijke wedstrijden	14
4 Het eerste seizoen in competitie	15
5 In de tweede afdeling van de provincie Luik	16
6 Promotie naar de hoogste afdeling	19
7 Supporters en supportersclubs	21
8 Sterk debuut in de ereafdeling	24
9 De enige degradatie	27
10 De Eerste Wereldoorlog	29
Deel 2: 1919-1945	31
11 Definitieve promotie naar de elite	31
12 Geslaagde terugkeer in de hoogste afdeling	34
13 Oprichting van de Coöperatieve	35
14 Uitbouw van het stadion	36
15 1923-1925	38
16 De eerste grote periode	41
17 Een korte periode van terugval	45
18 De ploeg van de jaren 1932-1936	48
19 De laatste jaren van het interbellum	55
20 De Tweede Wereldoorlog	58
21 1944-1945: Moeizaam herbeginnen na de bevrijding	60

Deel 3: 1945-1957 62

- 22** 1945-1948: De eerste naoorlogse jaren.....62
- 23** 1948-1949: Meestrijden voor de titel 64
- 24** 1950-1953: Op weg naar de top van het Belgische voetbal 65
- 25** 1953-1954: Voor de eerste keer Bekerwinnaar 69
- 26** 1954-1957: Op weg naar een eerste landstitel 74

Deel 4: 1957-1971 78

- 27** 1957-1958: Voor de eerste keer landskampioen.....78
- 28** 1958-1959: De eerste Europese campagne 82
- 29** 1960-1961: Voor de tweede keer landskampioen 87
- 30** 1961-1962: Halve finalist bij de Landskampioenen 91
- 31** 1962-1963: Voor de derde keer landskampioen 96
- 32** 1963-1965: Meestrijden voor titel en beker 100
- 33** 1965-1966: Voor de tweede keer Bekerwinnaar 103
- 34** 1966-1967: Voor de derde keer Bekerwinnaar 107
- 35** 1967-1968: Barragewedstrijd tegen AC Milan.....111
- 36** 1968-1969: Voor de vierde keer landskampioen.....115
- 37** 1969-1970: Uitschakeling van Real Madrid in EC I.....120
- 38** 1969-1970: Voor de vijfde keer landskampioen 124
- 39** 1970-1971: Voor de zesde keer landskampioen.....130

Deel 5: 1971-1984 138

- 40** 1971-1972: kwartfinale tegen Inter Milaan.....138
- 41** 1972-1973: Viering van 75 jaar Standard 140
- 42** 1973-1976: Overgangsjaren.....142
- 43** Interlands van de Rode Duivels op Sclessin 145
- 44** 1976-1979: Drie keer op rij derde in de competitie 149
- 45** 1979-1980: Het regime van Happel 153
- 46** 1980-1981: Voor de vierde keer Bekerwinnaar.....158
- 47** 1981-1982: Voor de zevende keer landskampioen 162
- 48** 1981-1982: Finalist van de Europacup voor Bekerwinnaars 166
- 49** 1982-1983: Voor de achtste keer landskampioen 173
- 50** 1983-1984: Het omkoopschandaal met Waterschei 178

Deel 6: 1984-2000 181

- 51** 1984-1987: Heropbouwen.....181
- 52** Standard Omnisports.....183
- 53** 1987-1989: Twee verloren Bekerfinales 185
- 54** 1989-1992: Opnieuw aansluiting bij de top van het Belgische voetbal..188
- 55** 1992-1993: Voor de vijfde keer Bekerwinnaar 191
- 56** 1994-1995: Vicekampioen.....195
- 57** 1995-2000: Vijf seizoenen zonder Europees voetbal.....197
- 58** Het oefencomplex van Sart Tilman.....201
- 59** Académie Robert Louis-Dreyfus 201
- 60** Euro 2000 op Sclessin.....204

Deel 7: 2000-2010 206

- 61** 2000-2002: Eindelijk opnieuw Europees voetbal 206
- 62** 2002-2005: Opnieuw topclub in België.....208
- 63** 2005-2007: Vicekampioen en Bekerfinalist.....212
- 64** 2007-2008: Voor de negende keer landskampioen.....215
- 65** 2008-2009: Voor de tiende keer landskampioen.....221
- 66** 2009-2010: Deelname aan de Champions League en de Europa League ..229

Deel 8: 2010-2017 232

- 67** 2010-2011: Voor de zesde keer Bekerwinnaar.....232
- 68** 2011-2015: Europees voetbal 236
- 69** Standard Femina.....240
- 70** 2015-2016: Voor de zevende keer winnaar van de Beker van België..241
- 71** Rivaliteit met RSC Anderlecht.....244
- 72** 2016-2017: Deelname aan de Europa League 247

Bijlagen 249

Palmares	250
Eindstanden in de competitie	250
Individuele trofeeën.....	251
Rode Duivels.....	252
Europese wedstrijden	253
Voorzitters	258
Trainers.....	258
Aanvoerders.....	259
Shirtponsors.....	259
Officieel erkende fanclubs	260
Afkortingen	261
Illustraties.....	261

Bibliografie 262

Archieven.....	262
Periodieken.....	262
Boeken.....	262
Websites	264

Illustraties 265

Voorwoord

Standard Luik is een echte grootmacht van het Belgisch voetbal: de club veroverde immers al tien landstitels en zeven Bekers van België. Ook speelden de Rouches meer dan tweehonderd Europese wedstrijden en leverden ze aan dit land meer dan tachtig internationalen. Ook voor mijn eigen carrière als voetballer speelde de club een bepalende rol: na mooie jaren bij SK Beveren en bij Antwerp FC belandde ik in 1968 immers in Luik. Ik beleefde er een onvergetelijke periode: onze ploeg speelde drie keer op rij landskampioen en ikzelf won twee keer de Gouden Schoen. De Europese wedstrijden die we speelden, waren een echte verrijking: zo kregen we namelijk meer van de wereld te zien. De fans maakten het stadion steevast tot de 'Hel van Sclessin,' waar de spelers letterlijk werden vooruit gestuwd.

Ik verhuisde toen naar Limburg, waar ik nog altijd woon. Tot op vandaag heb ik nog contact met veel van mijn toenmalige ploegmaats, en woon ik als trouwe

supporter nog altijd de thuiswedstrijden bij. De titel van 2008 blijft een onvergetelijk hoogtepunt: na vijftwintig jaar was Standard eindelijk weer de beste club van het land. Maar de clubgeschiedenis is zoveel meer dan dat: ze gaat immers terug tot 1898 en kende sindsdien tal van hoogte- maar ook dieptepunten. Hoewel er al verschillende boeken werden geschreven over Standard, ontbrak tot nu toe echter een werk dat het complete verhaal vertelt. Daarin komt nu verandering dankzij het historisch onderzoek van de vele beschikbare bronnen en de literatuur door auteur Sam Van Clemen. Met *Standard Luik: 120 jaar voetbaltraditie* zorgt hij voor een vlot geschreven, gedetailleerd en rijk geïllustreerd boek dat een must is voor elke fan van de club. Hiermee kan elke supporter en rechtgeaarde voetballiefhebber kennismaken met een boeiende brok voetbalgeschiedenis.

Ik wens iedereen die dit boek in handen neemt veel lees- en kijkplezier toe!

Wilfried Van Moer

▲ *Wilfried Van Moer met een van zijn drie Gouden Schoenen.*

Deel 4: 1957-1971

De jaren 1957-1971 brachten belangrijke successen, zowel op nationaal als Europees niveau.

27

1957-1958: VOOR DE EERSTE KEER LANDSKAMPIOEN

In 1957-1958 werd Standard voor de eerste keer landskampioen.

Een belangrijke vernieuwing in de loop van 1957-1958 was de inhuldiging van de elektrische verlichtingsinstallatie van Sclessin, met vier pylonen op elk van de hoeken van het speelveld. Voor de gelegenheid werd vriendschappelijk gespeeld tegen Racing Parijs. Het was meteen de eerste 'nocturne' uit de clubgeschiedenis. De Fransen bleken veel te sterk en wonnen met 0-5. Ook werd het medisch kabinet uitgerust met moderne apparatuur, werd de jeugdopleiding verbeterd en kreeg het speelveld een verbeterde drainering. Een andere belangrijke vernieuwing was het aantrekken van de eerste zwarte speler uit de clubgeschiedenis: middenvelder Paul Bonga Bonga uit Kongo. Hij zou dat eerste seizoen vier wedstrijden meespelen

▼ Twee zwarte parels:
Paul Bonga Bonga en
Nicodème Kabamba.

en één keer scoren. Tot 1963 speelde hij voor Standard 100 matches, in 1960 eindigde hij tweede in het referendum voor de Gouden Schoen (na Paul Van Himst).

De competitie begon meteen sterk, met 0-1 winst op Sint-Truiden. Na een vier op vier (2-0 thuis tegen Lierse) stonden de Rouches vanaf speeldag twee op kop, eerst nog gedeeld met Antwerp daarna alleen. De ploeg ging door op dit elan: pas speeldag vijf bracht puntenverlies (1-1 op FC Mechelen). 'Standard nam een goede start, maar de weg is nog lang,' stelde *Standard Sport* tevreden vast. Na zes speeldagen stonden de Rouches drie punten voor. *Les Sports* schreef over 'een briljant Standard'. 2-2 gelijk thuis tegen rivaal Antwerp consolideerde die positie. De eerste nederlaag kwam er op speeldag 10: 2-0 op Anderlecht. Daarna volgde gelukkig 1-0 thuis tegen Club Luik, met Marcel Paeschen als de grote uitblinker. Na een gelijkspel op Beerschot was Standard echter leider af. Winst tegen Verviers bracht hierin echter weer verandering. Standard eindigde de eerste ronde na 4-0 winst thuis tegen Berchem met drie punten bonus. Het zag er dus goed uit in de race naar die eerste titel.

Tijdens de winterstop maakte de spelersgroep een reisje naar het zonnige Casablanca, waar 1-1 werd gespeeld

tegen Rode Ster Belgrado. De zestienste speeldag bracht een onverwachte 2-3 nederlaag thuis tegen Sint-Truiden. Pipers werd bovendien uitgesloten. De volgende wedstrijd tegen Lierse werd uitgesteld, waardoor Antwerp de leiding kon overnemen en Standard een punt achterstond. Wat daarna volgde, was een nek-aan-nekrace met de 'Great Old' en de 'Mannekens'. Een gelijkspel op Tilleur en een verlies van Antwerp volstonden om weer op kop te komen. Een 1-4 op Daring Brussel versterkte die koppositie. 'Een wandeling voor de Rouches,' schreef *Les Sports*. Daarna begonnen de titeldromen toe te nemen. Krantentitels zoals 'Standard op weg naar de titel,' zeiden genoeg. Dit liep echter mis: 0-1 verlies thuis tegen AA Gent bracht Beerschot onverwacht op kop. Tot overmaat van ramp werd vervolgens verloren tegen rechtstreekse concurrent Antwerp. De laatste fase van de competitie verliep razend spannend. *Standard Sport* sprak over 'een verschrikkelijke koers naar de titel'. Winst thuis tegen Anderlecht bracht de titel een stap dichterbij. Winst van de inhaalwedstrijd op Lierse was noodzakelijk en bracht de ploeg op gelijke hoogte met Beerschot. Op speeldag 26 werd de kop overgenomen na winst tegen Club Luik (0-2, goals van Denis Houf), terwijl de concurrenten steken lieten vallen. Speeldag 27 bracht de clash tegen Beerschot (4-0), waarna de 1-1 volgde op Verviers. 'Standard houdt vol,' luidde de commentaar in *Standard Sport*. Inderdaad, Antwerp stond een punt achter. Winst in de laatste thuiswedstrijd tegen Verviers (2-0) betekende dat de Rouches als leider met een punt voorsprong begonnen aan de laatste speeldag.

Voor die allerlaatste wedstrijd op Berchem Sport volstond het behalen van een gelijkspel om eindelijk voor het

eerst kampioen te spelen. Het resulteerde in een ware thriller voor een met 18.000 toeschouwers gevuld en uitverkocht Rooistadion, die eindigde op 0-0. Cruciaal was de 72ste minuut, toen een schot van een Berchemspeler strandde op het doelhout. Daarna tikten de minuten langzaam weg, maar bij het weerklinken van het eindsignaal was Standard voor het eerst in haar bestaan landskampioen. De volgende ploeg behaalde de titel: Nicolay, Happart, Thellin, Bolzee, Marnette, Mathonet, Jadot, Givard, Pipers, Houf, Paeschen. Antwerp telde evenveel punten, maar meer verloren wedstrijden (5 tegen 4 voor Standard). Dat was toen doorslaggevend bij een gelijk aantal punten. Het vervolg laat zich raden: de dolblijve supporters

▼ Tilleur-Standard 0-0.
Marcel Paeschen in actie.

▲ *Standard-Racing Mechelen 5-2. Jadot kopt op doel.*

bestormden na afloop het veld en hesen hun helden op de schouders. Ook in Luik barstte een groot feest los. 'Op het einde van deze voor Standard heuglijke wedstrijd was het wit van het gelaat der duizenden meegespoorde supporters verdwenen en zag men niets dan rood op het veld waar de 'Rouches' op de schouders werden gehesen en in triomf werden rondgedragen,' stond te lezen in de *Gazet van Antwerpen*.

De club had bijna doorlopend aan de leiding gestaan, maar het was knokken geweest tot aan de finish. *Les Sports* noemde Standard meer dan terecht 'een waardige kampioen'. *Gazet van Antwerpen* feliciteerde als volgt: 'Standard beschikt over een stevig georganiseerde verdediging en meerdere goede individualiteiten in de voorhoede. De 'Rouches' hadden een elftal dat zich het ganse seizoen heeft ingespannen en dat nu de vruchten plukt van het geleverde voetbalwerk.' De titel was de bekroning geweest van een steile opmars: op 10 jaar tijd evolueerde Standard van een

bescheiden middenmoter tot de nummer één van het Belgische voetbal. Jean Capelle, de ster van de jaren '30, was ook in zijn nopjes. 'De titel, het is een geluk dat ik nooit heb gekend,' vertelde hij in de krant. *Standard Sport* was uiteraard ook in de wolken. 'Na 60 jaar eindelijk kampioen, bedankt!!!' luidde het veelzeggend in een extra nummer. Het seizoen werd afgesloten met een feestmatch thuis tegen Ferencvaros Boedapest. Deze werd georganiseerd ter gelegenheid van het zestigjarige bestaan van de club en eindigde op 2-2. 's Morgens was eerst een Mis opgedragen in de kapel van het Collège Saint-Servais, de school waar Standard is ontstaan.

Volgende zeventien spelers maakten Standard kampioen: Toussaint Nicolay (30 wedstrijden), Joseph Happart (30 wedstrijden), Gilbert Marnette (30 wedstrijden), Jean Mathonet (29 wedstrijden, 9 doelpunten), Henri Thellin (27 wedstrijden, 14 doelpunten), Marcel Paeschen (26 wedstrijden, 9 doelpunten), Maurice Bolsée (25 wedstrijden, 2 doelpunten), André Piters (25 wedstrijden, 4 doelpunten), Charles Mallants (24 wedstrijden, 10 doelpunten), Joseph Givard (19 wedstrijden), Jean Jadot (17 doelpunten, 4 doelpunten), Léopold Anoul (10 wedstrijden, 2 doelpunten), Paul Bonga Bonga (4 wedstrijden, 1 doelpunt), Adelin de Lunardo (3 wedstrijden), Jean Van Herck (3 wedstrijden), Herman Geunès (1 wedstrijd). De eerste vijf ploegen in de eindstand waren: 1) Standard (44 punten, 4 verlieswedstrijden) 2) Antwerp FC (44 punten, 5 verlieswedstrijden) 3) AA Gent (41 punten) 4) Beerschot (39 punten) 5) Anderlecht (37 punten).

Denis Houf

Denis Houf (°1932) werd in 1943 lid van Standard en debuteerde in 1948 op 16-jarige leeftijd als aanvaller in het eerste elftal. Hij verwierf in 1950-1951 een basisplaats. Houf werd met Standard driemaal landskampioen (1958, 1961 en 1963), en won eenmaal de Beker van België (1954). Hij bereikte met de ploeg de halve finales van de EC I 1961-1962, waarin ze verloor van Real Madrid. Hij bleef voetballen op Sclesin tot in 1964 en speelde voor Standard 379 officiële wedstrijden waarin hij 101 doelpunten scoorde. Tussen 1954 en 1961 speelde Houf 26 interlands, waarin hij vijf doelpunten maakte. Toen trad hij terug als internationaal. Op het WK 1954 in Zwitserland speelde hij de legendarische wedstrijd in de eerste ronde tegen Engeland (4-4 na verlengingen).

In 1961 was Houf de grote favoriet voor het winnen van de Gouden Schoen, maar hij werd met twee punten verslagen door de 17-jarige Paul Van Himst. Het is anno 2017 nog steeds het kleinste verschil waarmee een Gouden Schoen ooit werd verloren. In 1964 trok hij naar stadsrivaal Club Luik, een

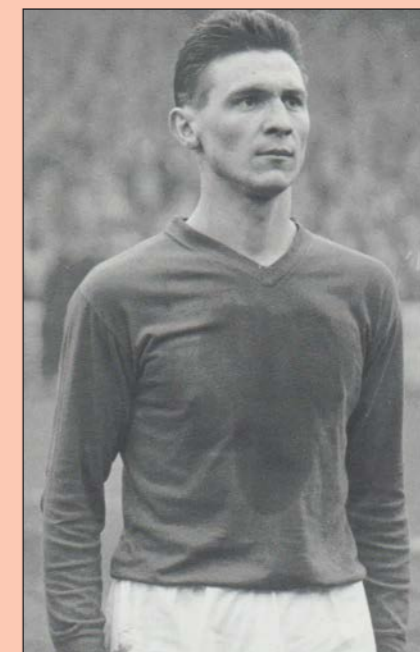
overgang die heel wat stof deed opwaaien. Denis Houf overleed in 2012. 'Denis Houf realiseerde op het terrein alles waar ik in theorie van droomde. Hij dacht sneller dan de tegenstander en kwam nooit in moeilijkheden,' vertelde zijn oud-trainer André Riou in 1998. Beroepshalve werkte Houf steeds voor Cockerill.

Palmares

Landskampioen (3): 1958, 1961, 1963
Bekerwinnaar (1): 1954

Interlands

17 juni 1954: Engeland-België 4-4 (n.v.)
26 september 1954: België-Duitsland 2-0
24 oktober 1954: België-Nederland 4-3
16 januari 1955: Italië-België 1-1
3 april 1955: Nederland-België 1-0
5 juni 1955: België-Tsjechoslowakije 1-3
3 juni 1956: België-Hongarije 5-4
14 oktober 1956: België-Nederland 2-3
11 november 1956: Frankrijk-België 6-3
23 december 1956: Duitsland-België 4-1
31 maart 1957: België-Spanje 0-5
28 april 1957: Nederland-België 1-1

▲ *Denis Houf.*

26 mei 1957: België-Roemenië 1-0
5 juni 1957: België-IJsland 8-3
4 september 1957: IJsland-België 2-5
17 november 1957: Nederland-België 5-2
26 mei 1958: Zwitserland-België 0-2
28 september 1958: België-Nederland 2-3
26 oktober 1958: België-Turkije 1-1
23 november 1958: Hongarije-België 3-1
1 maart 1959: Frankrijk-België 2-2
24 mei 1959: België-Oostenrijk 0-2
4 oktober 1959: Nederland-België 9-1
15 maart 1961: Frankrijk-België 1-1
22 maart 1961: Nederland-België 6-2
20 mei 1961: Zwitserland-België 2-1

◀ *26 september 1954: België-Duitsland 2-0. Huysmans, Lemberechts, Coppens, Van Brandt, Houf, Gernaye, Mees, Dries, Carré, Anoul, Mermans.*